

FIVE NIGHTS AT FREDDY'S

„Poslední dobou vůbec nespím. A teď ještě tohle.“ Ian mávl rukou směrem k tepajícím basům, které stále masírovaly stěny budovy.

„Ta hudba tě budí?“

„Jo. A tebe ne?“

„Ne. Mě neprobudí nic.“

„Vážně?“

„Vážně. Dokážu spát prakticky při čemkoli.“

„Závidím ti. Já mám problém se spaním každou noc.“

„To máš určitě špatné svědomí,“ řekl Nole.

Ian vykulil oči. „Cože?“

„Klídek. Jenom sranda.“ Nole se zasmál a praštil Iana do bicepsu tvrdého jako beton. Ian mu věnoval slabý úsměv a potácel se přes chodbu do koupelny. Nole si promnul klouby a pokračoval chodbou do svého pokoje.

■ ■ ■

Nole se vrátil do natáčecího studia druhý den v poledne, ačkoli byla neděle, kterou obvykle trávil sledováním sportu v televizi nebo hraním míčových her se svými kamarády ze Společenstva. Říkal si, že by měl dorazit do studia dříve, aby se trochu usmířil se Samem. I když Sam moc nemluvil, bylo jasné, že byl předchozí den hodně rozrušený. Nole si uvědomoval, že to možná trochu přehnal, občas se mu tyto excesy stávaly. Když zjistil, že Sam ve studiu ještě není, natáhl se na postel a čekal. O necelou hodinu později stále ležel. Zavřel oči a musel usnout, protože když do pokoje vběhla Amber, byl tak vydechšený, že málem spadl z postele. „Už jsi to slyšel?“

„Co?“ posadil se. „Co jsem měl slyšet?“ protřel si obličej.
„Kolik je hodin?“

„Je půl třetí. Ty zprávy o Samovi.“

„Jaké zprávy o Samovi?“

Amber pažemi objala samu sebe. „Asi ho srazil vlak.“
Otřela si nateklé oči.

„Cože?!“

„Prý vyrobil kostým pro váš film, s černým peřím. A našli
peří po celé trati, asi na dva kilometry. Všude kolem.“

Nole vyskočil z postele. „A je v pořádku?“

Amber zavrtěla hlavou. „To je právě ono. Nic se neví. Je
nezvěstný.“

„Musím tam jít.“ Nole prošel kolem Amber a vyrazil z bu-
dovy filmových studií.

Železnice vedla podél vzdáleného okraje univerzitního
areálu, za jídelnou, rekreačním centrem a komplexem bazén-
ů. Byla asi půl míle od budovy filmových studií. Běžel kolem
skupiny studentů házejících si frisbee na nádvoří a dalších,
které se učily ve stínu velkých cedrů, ignoroval několik po-
zdravů a soustředil se jen na to, aby se dostal k železniční trati.

Sražený vlakem? Nezvěstný? Nole tomu nemohl uvěřit.
Když tam dorazil, sevřel se mu žaludek při pohledu na půl
tuctu policejních aut zaparkovaných u trati a dvojnásobný
počet policistů procházejících oblast, s očima upřenými na
zem. Protlačil se mezi relativně klidným davem za páskou
označující osudné místo, strážnou velkým plešatým poli-
cistou, a přistoupil k němu: „Jsem Samův kamarád. Už jste
ho našli?“

„Kdo jste?“ zeptal se policista.